

Ik zag net Willem Gasman op Omroep Flevoland in het programma "Over Flevoland gesproken". Willem ken ik als VVD-raadslid in Almere. Hij staat op nummer 22 van de kieslijst van de klassiek liberalen voor de verkiezingen voor de Europese Gemeenschap. Hij had ingeschat dat hij niet bij de eerste 5 op de lijst kon komen en dat een poging om bij de eerste 15 geen zin had wegens een overschot aan ambitieuze dertigers. Willem is best ambitieus, maar geen dertiger meer.

Plek 22 dus. Ik had nog een leuke poster willen maken met "Help Willem Almere uit!", maar dat hoeft dus niet. Hij ziet het nu als zijn taak u en mij er van te overtuigen toch vooral te gaan stemmen, en dan het liefst natuurlijk op de VVD. Ik was nog niet helemaal wakker, dus ik kan er naast zitten, maar dat moeten we doen omdat we dan zelf kunnen bepalen hoe we ons geld rondpompen. En omdat het ons democratisch recht is, natuurlijk...

Ik zal 'm niet in spanning houden: Ik stem op Willem. En hij heeft geluk, want mijn vrouw stemt bij gewoonte niet voor Europa, maar ik mag bij volmacht ook namens haar op Willem stemmen. Die deal ging gepaard met een "Ja, lieverd dat interesseert me nou echt geen ene... (vult u zelf maar aan)". De vorige keer heb ik geloof ik niet gestemd voor Europa. Ik weet het niet meer. De missie van Willem is binnen ons gezin dus geslaagd. Twee personen gaan nu wel stemmen en nog op de VVD ook! Nog een procent of 60 te gaan!

Wat mij betreft was de Europese gemeenschap niet meer geworden dan een economische samenwerking. En ergens is het belachelijk dat ik op iets ga stemmen waar ik helemaal geen gevoel bij heb en waar ik ook niet echt voor ben. En ik stem graag ergens vóór, meer dan ergens tegen. Ik ben geen proteststemmer. Als Europa dan toch moet bestaan in deze vorm is het wellicht beter als we getrapte verkiezingen houden. Mensen die wij hebben gekozen, bijvoorbeeld voor de Tweede Kamer kiezen de parlementsleden van Europa.

Echt vreemd is deze oplossing niet. Onze Eerste Kamerleden worden nu gekozen door de leden van de Provinciale Staten. Wij kiezen voor de provincie en zij kiezen hen. We hebben iets van 25 zetels in Europa. In de Tweede Kamer zijn dat er 150. Deel de uitslag van de Tweede Kamerverkiezingen door 6 en we zijn klaar. Scheelt een hoop bureaucratie, geld en is door de hogere opkomst een stuk democratischer. En daarmee zijn er direct drie klachten over de Europese Gemeenschap enigszins aangepakt.